

~~623/40.1~~
622/40.1

Verslag van de vergadering van het Comité Exécutif op
31 Juli 1947.

Eerst komt ter sprake het onderwerp van de convertibiliteit van de valuta's, dat zoals afgesproken, zou worden ingeleid door de heer Anisiaux. De heer Anisiaux leidt zijn onderwerp in met een verklaring, waarvan de hoofdgedachten zijn weergegeven in bijlage I.

Aan het einde van zijn betoog, dient de heer Anisiaux een resolutie/in, welke het Comité Exécutif moet doorgeven aan het Comité de Coopération, welke laatste Comité haar definitieve goedkeuring zal moeten geven. Hierin wordt onder meer voorgesteld een commissie van experts te benoemen.

De Franse gedelegeerde, de heer Alphand, verklaart zich in principe met de gedachten en ook met de tekst van de resolutie accoord. Het is mogelijk, dat de Franse delegatie een afwijkende mening heeft over de middelen, die men te baat zal nemen om het gestelde doel te bereiken, doch de Franse delegatie zou het op prijs stellen deze opmerkingen te bewaren voor de te benoemen Commissie van Experts.

De heer Alphand stelt nog een aantal vragen aan de heer Anisiaux over enige technische kwesties. Uit alles blijkt echter, dat de Franse delegatie met het doel der resolutie accoord zal gaan. De heer Alphand is het ook eens met de benoeming van een Commissie van Experts en stelt de heer Anisiaux voor als voorzitter van die Commissie.

Ook de Italiaanse gedelegeerde verklaart zich geheel accoord. De Italiaanse delegatie zal evenals de Franse een aantal opmerkingen bewaren voor de discussie in de Commissie van Experts.

Sir Oliver Frank als Britse gedelegeerde sprekend, verklaart de algemene lijnen van de resolutie en de uiteenzetting van de heer Anisiaux te verwelkomen. Het is echter noodzakelijk, dat het Comité van Experts meer nauwkeurig de middelen onderzoekt, welke tot het gestelde doel kunnen leiden. Het doel van de Commissie van Experts is niet alleen belangrijk, maar ook delicaat, daarom is het goed deze Commissie in een vroeg stadium van de conferentie aan het werk te laten gaan. Sir Oliver Frank stelt in zijn capaciteit als voorzitter voor om de resolutie aan het Comité de Coopération aan te bieden met een voorstel tot het benoemen van een commissie van experts, waarin alle deelnemende landen zijn vertegenwoordigd. Dit is nodig, omdat ieder land bij dit probleem ten nauwste is betrokken. Gaarne steunt de Voorzitter het voorstel van den heer Alphand om de heer Anisiaux als voorzitter voor te dragen.

De Noorse gedelegeerde daarentegen, heeft tegen de opzet van dit voorstel bezwaar. Hij gelooft niet, dat de behandelde kwestie van zo primair belang is als in de resolutie wordt gesteld. Veelmeer dan bij de aanvang van de werkzaamheden dezer Conferentie behoort dit probleem aan het eind te worden behandeld. Het is voor hem daarom moeilijk te accepteren dat de tekst van de resolutie zal dienen als "terms of reference" voor een eventueel te benoemen commissie van experts. Hij vraagt zich af of het niet mogelijk is deze zaak te doen behandelen in de commissie voor de betalingsbalans. In ieder geval acht hij het noodzakelijk het oordeel van deze commissie over deze resolutie te vernemen.

(N.I.II)

De voorzitter van de betalingsbalanscommissie Sir David Whaley, zegt, dat er zeer sterke argumenten zijn voor het doen instellen van een aparte commissie van experts. De heer Hirschfeld sluit zich hierbij aan. Dit speciale probleem moet worden behandeld door experts op het gebied van het onderwerp waardoor de resolutie wordt bestreken. Het is volgens hem ook noodzakelijk, willen wij tot bruikbare conclusies komen, dat alle landen in de commissie zijn vertegenwoordigd.

Sir Oliver Frank merkt op in de vergadering van 30 Juli te hebben bepaald, dat een aantal onderwerpen van vitaal belang zijn en in een vroeg stadium van de conferentie moet worden bestudeerd. Hieronder valt naar zijn mening stellig de kwestie, welke door de resolutie wordt bestreken. Dit betekent niet, dat wij, zoals de Noorse gedelegeerde stelt, de kwestie volstrekt primair stellen voor het herstel van Europa, maar het onderwerp behoort zonder enige twijfel tot de fundamentele kwesties.

De Noorse gedelegeerde blijft bezwaar maken tegen de tekst van de resolutie, waarbij volgens zijn mening te sterk wordt gesteld, dat dit onderwerp het belangrijkste is. Hij heeft geen bezwaar tegen het onderwerp op zichzelf, maar wel tegen de terminologie van de resolutie. De tekst is niet realistisch. Naar de mening van de Noorse gedelegeerde zal het onmogelijk zijn het gestelde doel binnen enige jaren te bereiken.

Na een uitvoerige discussie over de bezwaren van de Noorse gedelegeerde wordt de procedure zodanig gewijzigd, dat de "draft-resolution" wordt gewijzigd in een voorstel van de Benelux delegatie. Aan het Comité de Coopération zal worden voorgesteld een commissie van experts te benoemen, welke onder meer als opdracht zal krijgen de tekst van het Benelux-voorstel te bestuderen.

Thans geeft de Voorzitter het woord aan de Italiaanse gedelegeerde ter inleiding van het probleem van arbeidskrachten

De Italiaanse gedelegeerde acht het noodzakelijk, dat men in Europa komt tot een rationeel gebruik van arbeidskrachten. Dit kan geschieden door:

- a. het ontwikkelen van de productie in landen, welke een surplus aan arbeiders hebben. Uitvoerig gaat de Italiaanse gedelegeerde op dit punt in.
- b. door emigratie van werkkrachten in surpluslanden naar landen, welke met een tekort aan arbeidskrachten hebben te kampen.

De oorlog heeft enorme vermindering teweeggebracht in het aanbod van "skilled labour", daarentegen is het aanbod van "unskilled labour" in verschillende landen sterk vergroot. Bij het uitwisselen van arbeidskrachten is ondermeer nodig, dat de discriminatie tussen de plaatselijke en de geëmigreerde arbeiders zoveel mogelijk wordt vermindert. De uitwisseling van arbeidskrachten zal met alle mogelijke middelen moeten worden bevorderd.

- 3 -

De Italiaanse gedelegeerde stelt ten slotte voor geheer te geven aan het voorstel van de heer Alphand gedaan in de vergadering van 30 Juli om ook voor deze kwestie een technische commissie te benoemen.

In een uitvoerig betoog sluit de Franse gedelegeerde zich bij de woorden van de heer Campilli aan. Vooral in West-Europa is een zeer groot gebrek aan arbeidskrachten. De grote reservoires voor arbeidskrachten zijn naar zijn mening Italië en Duitsland. Er bestaat geen enkele algemene overeenkomst op dit gebied en alle regelingen komen bilateraal tot stand. In Engeland Frankrijk en België zijn nog grote hoeveelheden krijgsgevangenen te werk gesteld. Deze worden echter in de loop van dit jaar voor het grootste deel naar huis gezonden en het zal allereerst noodzakelijk zijn, dat deze landen een prioriteit op het arbeidersreservoir in Europa hebben, ten einde de vermindering van mankracht door het naar huis sturen van de krijgsgevangenen te compenseren. De Expert-commissie zou onder meer moeten overwegen een permanent Europees bureau in te stellen, dat vooral tot taak zou hebben de concurrentie tussen de verschillende vragers naar arbeidskrachten te verminderen. Verder vestigt de Franse gedelegeerde de aandacht op het probleem van de huisvesting.

De heer Hirschfeld verklaart, dat hij met belangstelling heeft geluisterd naar de belangrijke uiteenzetting over dit onderwerp. Nederland heeft geen krijgsgevangenen te werk gesteld. Nederland zal zijn standpunt nader moeten uiteenzetten.

De Engelse gedelegeerde zou de instelling van een commissie voor arbeidskrachten verwelkomen. De "terms of reference" zijn er echter nog niet. Engeland is een immigrerend land. Engeland zal echter in de nabije toekomst geen immigratie van mannelijke arbeidskrachten toestaan. In de eerste plaats zijn er nog vele vreemdelingen in Engeland aanwezig en in de tweede plaats moeten de gedemobiliseerde krachten te werk worden gesteld. Wel is er plaats voor vrouwelijke arbeidskrachten voor de industrieën, die in Engeland traditioneel met vrouwelijke arbeidskrachten zijn gevoerd. Op het eerste gezicht is de Engelse gedelegeerde niet overtuigd, dat een permanent bureau noodzakelijk is. Wat een dergelijk bureau kan doen, is te algemeen, terwijl voor dit werk juist uiterst gedetailleerde werkzaamheden noodzakelijk zijn, b.v. ten aanzien van de loonhoogte en de mogelijkheid van transfer van de loonbedragen. De commissie zal voornamelijk tot taak hebben vraag en aanbod van arbeidskrachten te onderzoeken en de middelen te berekenen, welke tot een vergemakkelijking van de uitwisseling van arbeidskrachten kunnen leiden. De "terms of reference" moeten beperkt zijn en enige onderwerpen, welke de Italiaanse gedelegeerde heeft genoemd, zoals de verhoging van de productie, zal in de daarvoor reeds bestaande commissie moeten worden behandeld. Zo zou het financiële comité b.v. de kwestie van de transfer van lonen kunnen behandelen. De Hoerse gedelegeerde merkt op, dat het probleem voor zijn land niet bijzonder urgent is. Hij heeft geen bezwaar tegen het instellen van een commissie doch instellen van een permanent bureau acht hij niet te behoren binnen het kader van de op et dazer conferentie.

De heer Hirschfeld heeft geen enkel bezwaar tegen het instellen van een commissie. Het Nederlandse standpunt zal echter nog moeten worden verduidelijkt.

Nadat de heer Alphand een tekst voor de "terus of referende" heeft medegedeeld, welke neerkomt op een opdracht aan de commissie om de problemen te bestuderen, die samenhangen met de transfer van arbeidskrachten en de middelen te bestuderen, die deze transfer kunnen vergemakkelijken, wordt besloten, dat de Secretaris Generaal een lijst zal opstellen van die landen, welke zeer in het bijzonder in dit probleem zijn geïnteresseerd en deel zullen uitmaken van de commissie van experts.

De commissie zal zo mogelijk niet later dan Maandag met haar werkzaamheden aanvangen.

Aangezien de Noorse gedelegeerde bezwaar heeft tegen het verzenden van de "questionnaires" over hout, welke ter vergadering wordt rondgedeeld, zal de voorzitter dit punt nader opnemen met de voorzitter en de rapporteur dezer commissie.

De vergadering besluit op voorstel van Dr. Hirschfeld om na de behandeling van de verhoging van de productie als de punt op de agenda het Duitse probleem te kiezen. De Engelse gedelegeerde zal over dit probleem een inleiding houden.

De vergadering wordt verdaagd tot 1 Augustus elf uur.

Parijs, 31 Juli 1947.

BB.

Bijlage II

COE/23/révisé
31 juillet 1947

Or. anglais

COMITE DE COOPERATION ECONOMIQUE EUROPEENNE

DECLARATION FAITE A LA SEANCE DU COMITE EXECUTIF DU 31 JUILLET 1947
PAR LE DELEGUE DE LA BELGIQUE, AU NOM DE LA BELGIQUE, DU
LUXEMBOURG ET DES PAYS-BAS

1.- Le Comité de Coopération reconnaît que pour éviter que les échanges commerciaux inter-européens ne soient entravés par des difficultés dans les paiements entre les pays d'Europe qui participent à la Conférence; pour favoriser le développement de la production européenne et encourager les Etats européens à s'aider eux-mêmes, réduisant ainsi l'importance de l'aide qui devra être demandée aux Etats-Unis, il est souhaitable d'appliquer aux accords européens sur les paiements un régime plus libéral.

2.- Pour arriver à ce résultat, l'intention des pays participant à la Conférence est, en ce qui concerne les besoins courants, de rendre leur monnaie convertible en monnaie des autres pays participants, et, en ce qui concerne également les besoins courants, de rendre cette monnaie convertible en or ou en dollars des Etats-Unis aussitôt que, dans chaque cas, la situation le permettra.

3.- Les conditions préalables essentielles à réaliser sont les suivantes :

a) que chacun des pays participants prenne les mesures de caractère intérieur nécessaires :

b) que les Etats-Unis apportent une aide appropriée.

4.- Le Comité estime souhaitable, à titre de mesure initiale et immédiate, d'examiner de quelle manière il y aurait lieu de réviser les accords actuels sur les paiements, dans les cas où il conviendrait de le faire, de manière à les mettre en harmonie avec la politique indiquée ci-dessus.

5.- Le Comité de Coopération souligne le rôle important que le Fonds Monétaire International serait en mesure de jouer en apportant aux pays ses avis en matière de mesures de réforme monétaire et d'assouplissement progressif du régime des accords de paiement inter-européens.

5/révisé

2

6.- Le Comité de Coopération demande au Comité exécutif de charger un comité financier de faire rapport sur les mesures pratiques qu'il estimera nécessaires de prendre en vue d'atteindre les objectifs indiqués ci-dessus.

GRAND PALAIS
Paris
le 31 juillet 1947.

The delegations of Belgium, the Netherlands and Luxemburg greatly welcome the opportunity created by the suggestion of Secretary of State Marshall to come to a narrower economic co-operation amongst European countries and simultaneously to present to the U.S. Government what extent of aid from the U.S. would be required in order to place the economy of Europe, once more, on a sound footing. They are convinced that the further European cooperation extends, the less net requirements for American aid will remain.

Although the time limits set to the Paris Conference do not allow for a more complete coordination of the economies of the participating countries, they also held the view that it is possible to achieve, at this stage or soon thereafter, considerable progress in the extension of inter-European trade by liberalizing the existing monetary agreements under which, at present, the means of payment for this trade must be found.

The chief difficulty of Europe nowadays consists of the shortage of a currency acceptable to all countries concerned. No country can afford to hold the currency of one of its European partners beyond a certain amount because in fact, if not legally, this currency would be blocked. There is, therefore, no possibility to create an export surplus of any importance, because the currency paid by the importing country in exchange for the goods received, cannot be spent. Insofar as some European countries are not willing to export on credit, and very few countries are in a position to do so to an appreciable extent, export and import surpluses have to be avoided. This means that the bilateral trade agreements must invariably aim at equilibrium between services rendered and services received and it should be well understood that the level at which this equilibrium has to be established is determined by the weaker of the two partners concerned. When exportable surpluses do indeed arise, bilateralism smother any further development of inter-European trade.

An important step towards a better state of affairs would be taken if the European countries concerned could see fit to resort to multilateral instead of bilateral payment agreements. This would mean that European currencies would once more become interchangeable and that any country which showed an export surplus in one and an import surplus in another direction would then obtain payment which it would not receive otherwise. This step, however, indispensable though it may be, cannot be taken by Europe on its own accord. Every European country might be persuaded to receive any European currency in exchange for its exports but evidently they would not be in a position to do so to an unlimited extent. If a multilateral scheme could be instituted by the countries taking part in this conference and by any other country which might like to adhere to it, as an important European effort to help itself in the first place, a condition sine qua non would be that American aid be made available. This aid would guarantee, along certain principles to be determined, the conversion of excedents arising in this multilateral arrangement of payments into gold or dollars.

The ultimate aim is to make all currencies of the participating countries transferable from one European currency into the other and to make them also convertible into dollars. The achievement of the

latter aim is only possible when, through the aid from the United States the balances of payments of the countries concerned no longer present deficits - a process which inevitable requires time.

The present plan is to be seen as a first but important step into that direction. As soon as it is in operation, the participating countries will be able to promote both their export and their import trades with the other European countries without having to limit the trade with each country to the present low ceiling. In the overall position between the European countries, some will tend to become net debtors of the others belonging to the group, whereas the others will become net creditors. The latter countries will then receive from the former payments in hard currency for the procurement of which the debtor countries would, for the time being and up to an extent to be determined, have to rely on American help. This particular help would thus cover the net deficits of inter-European trade which, in itself, would be expanded considerably above the present levels. The creditor countries in the inter-European trade would use the hard currency so received, for their current needs which they would have to cover in such currency. In other words, these amounts which first had been placed at the disposal of the European countries as one form of American aid would help fostering inter-European trade in the first, place and would eventually serve to make purchases outside Europe.

As an important result towards the restoration of more normal condition the currency restrictions now existing in almost all European countries could be relaxed to a considerable extent in the inter-European trade, and, be it more gradually, in the trade with countries outside Europe. Eventually the total removal of exchange restrictions could be envisaged by the participating countries. In this way, the liquidation of exchange restrictions contemplated in the Bretton Woods Agreement would come within the scope of practical realization and the Bretton Woods institution would be able to play the role they have been created for.

In conjunction with this aid which the European countries will grant each other and receive from the United States, it is of primary importance that they take appropriate measures in order to achieve stable financial equilibrium. On the one hand outside assistance would be necessary to make successful the efforts undertaken by various countries, to restore their internal monetary situation. On the other hand, such outside assistance would be worthless if internal inflation would be allowed to develop. The concerted results of outside help and internal anti-inflationary measures might well form the only means of putting Europe back to normal. Lack of concert in these fields would solve nothing and would only cause collapse as soon as this outside help (which & early cannot go on indefinitely) were withdrawn.

In view of the considerations enunciated above the delegations of Belgium, the Netherlands and Luxemburg suggest that the following draft-resolution which they present to the Committee of Co-operation, be adopted.

Paris, 30th July 1947.

CEEC/23/Revised
31st July, 1947

Or. English

COMMITTEE OF EUROPEAN ECONOMIC CO-OPERATION

DECLARATION OF THE BELGIUM DELEGATE
ON BEHALF OF BELGIUM, LUXEMBURG AND NETHERLANDS
MADE IN THE SESSION OF THE EXECUTIVE COMMITTEE
OF 31st JULY 1947.

1. The Committee of Co-operation recognises that, in order to prevent European trade being hindered by difficulties of payment between the participating countries of Europe and thus to promote European production and self-help and so to reduce the amount of aid to be sought from the U.S.A., it is desirable to liberalise European payments arrangements.
2. In order to achieve this objective, it is the intention of the participating countries to make their currencies convertible for current requirements into currencies of other participating countries and to make their currencies convertible for current requirements into gold or U.S. dollars as soon, in each case, as conditions make this possible.
3. The essential preliminary conditions are :-
 - (a) that each participating country should take the necessary internal measures ;
 - (b) that adequate aid is received from the United States.
4. As a first immediate step the Committee recommends that existing payments agreements should, in appropriate cases, be reviewed in order to adapt them to the policies set out above.
5. The Committee of Co-operation draw attention to the important part which the International Monetary Fund should be able to play in advising countries on measures of monetary reform and the progressive liberalisation of inter-European payments arrangements.
6. The Committee of Co-operation asks the Executive Committee to instruct a Financial Committee to report what practical steps are necessary in order to achieve the above-mentioned purposes.

GRAND PALAIS
Paris,
31st July, 1947